

Sygn. akt XX *GCo 111/13*

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2013r

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Gospodarczy XX Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR del. Przemysław Feliga

Protokolant: Justyna Sowa

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2013r w Warszawie

na rozprawie

sprawy z wniosku (...) (...) *S.A. (...) Spółka Akcyjna* ,

z udziałem *P. K. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)*,

o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu polubownego Międzynarodowego Handlowego Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...) (...) z dnia 19 lutego 2010 r. numer porządkowy (...),

postanawia:

oddalić wniosek.

SSR del. Przemysław Feliga

Sygn. akt XX Co 111/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2013 roku Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Gospodarczy XX Wydział Gospodarczy oddalił wniosek „(...) (...) *S.A. (...)*” (...) *Spółka Akcyjna* o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu polubownego Międzynarodowego Handlowego Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...) (...) z dnia 19 lutego 2010 roku, numer porządkowy (...), zasądającego od *P. K. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)* na rzecz „(...) (...) *S.A. (...)*” (...) *Spółka Akcyjna* kwotę 85.488,20 USD oraz kwotę 9.769,35 USD tytułem zwrotu kosztów postępowania przed sądem polubownym.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 marca 2003 roku „(...) (...) *S.A. (...)*” (...) *Spółka Akcyjna* oraz *P. K. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą(...)* zawarli umowę o świadczenie usług consultingowych nr (...) (dalej: Umowa).

(umowa k. 63 – 65; tłumaczenie k. 54 - 62)

Przedmiotem Umowy było wykonanie badań informacyjnych, prac i usług w zakresie wsparcia w otrzymaniu kredytu w związku z eksportową dostawą produkcji od Firmy (...) oraz (lub) jej następcy prawnego Firmy (...).

(umowa k. 63 – 65; tłumaczenie k. 54 - 62)

Powyższe prace i usługi wynikające z tej umowy miały być świadczone w następujących etapach:

- etap I: sporządzenie pisemnego sprawozdania dotyczącego ogólnej sytuacji finansowej firmy-dłużnika i (jej) następcy prawnego, określające m.in. wzajemne relacje istniejące pomiędzy firmą dłużnikiem a jej następcą prawnym w zakresie długów i cesji majątku utworzonej ponownie korporacji, trybu likwidacji i przejęcia prawnego firmy-dłużnika, odpowiedzialności właściciela firmy-dłużnika i (lub) następcy prawnego, innej osoby odpowiedzialnej za długi firmy-dłużnika i (lub) następcy prawnego, jak również przesłanie wezwania przedarbitrażowego do dłużnika i (lub) jego następcy prawnego, właściciela firmy-dłużnika i (lub) jego następcy prawnego, innej osoby odpowiedzialnej za jego długi oraz dążenie do polubownego rozwiązania sprawy;
- etap II: przedstawienie wariantów działania mających na celu zaspokojenie roszczeń finansowych wobec dłużnika (jego następcy prawnego) jak również złożenie powództwa przeciwko dłużnikowi oraz reprezentacja sądowa;
- etap III: zapewnienie przelewu na rachunek rozliczeniowy zleceniodawcy kwoty długu oraz zaspokojenie roszczeń finansowych zleceniodawcy wobec dłużnika / jego następcy prawnego oraz przekazanie dokumentów sprawozdawczych potwierdzających zakończenie etapów Umowy.

(umowa k. 63 – 65; tłumaczenie k. 54 - 62)

Zgodnie z pkt 6.1 Umowy spory wynikłe z Umowy, o ile strony nie znajdą rozwiązania w sposób polubowny, będą rozstrzygane przez (...) Gospodarczy Sąd Arbitrażowy przy Izbie (...) (...) zgodnie z regulaminem sądu i prawem obowiązującym w (...).

(umowa k. 63 – 65; tłumaczenie k. 54 - 62)

W dniu 6 lutego 2009 roku do Międzynarodowego (...) Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...) (...) wpłynęło powództwo „(...) (...) S.A. (...)” (...) Spółka Akcyjna przeciwko (...) z siedzibą w W. dotyczące kwoty w wysokości 86.472,20 USD z tytułu niezwrócenia powodowi towarów (24 aparatów fotograficznych Zenit 122 - K) otrzymanych od firmy (...).

(orzeczenie k. 26– 37; tłumaczenie k. 13- 25)

Wnioskiem z dnia 13 października 2009 roku powód zmienił przedmiot pozwu, tzn. zmienił kwalifikację roszczenia na bezzasadne wzbogacenie się pozwanego. Kwota żądanego roszczenia pozostała niezmieniona.

(orzeczenie k. 26 – 37; tłumaczenie k. 13- 25)

W uzasadnieniu orzeczenia sąd arbitrażowy stwierdził: „rozpatrzywszy wniosek powoda o odzyskanie od pozwanego długu podstawowego w wysokości 86 472, 20 USD, arbitrzy stwierdzili, że zgodnie z warunkami umowy pozwany otrzymał towar przeznaczony dla powoda, na co istnieją dowody w aktach sprawy (...)”. Ponadto sąd arbitrażowy stwierdził, że na mocy Umowy pozwany zobowiązał się okazać powodowi pomoc w otrzymaniu kredytu w związku z eksportową dostawą towaru od (...) firmy (...) oraz/lub jej następcy prawnego – firmy (...). Pełnomocnicy pozwanego – P. K. oraz P. T. w ramach realizacji Umowy otrzymali od prezesa firmy (...) towar, który miał być zwrócony powodowi, co zostało potwierdzone w protokołach zdawczo – odbiorczych z dnia 15 lipca oraz 8 października 2003 roku. Jednakże, pozwany nie przekazał powodowi towaru otrzymanego od firmy (...). Arbitrzy uznali, że zachowanie pozwanego można określić jako jednostronną odmowę wywiązywania się z umownego zobowiązania dotyczącego przekazania towaru, który został otrzymany w celu przekazania go powodowi. W ten sposób pozwany naruszył nie tylko Umowę, ale też przepisy (...) (...). Jednocześnie, ponieważ część towaru została przekazana powodowi, ale nie została uwzględniona w kwocie roszczenia, roszczenie to zostało pomniejszone o wartość wskazanego towaru, tj. 984,00 USD.

(orzeczenie k. 26 – 37; tłumaczenie k. 13- 25)

Orzeczeniem z dnia 19 lutego 2010 roku (...) Gospodarczy Sąd Arbitrażowy przy Izbie (...) (...) postanowił:

1. nałożyć na firmę (...) obowiązek zaspokojenia roszczenia otwartej spółki akcyjnej (...) (...) S.A. (...)” w postaci długu podstawowego w wysokości 85.488,20 USD oraz kwoty 9.769,35 USD jako zwrot kosztów poniesionych przez powoda w zakresie opłaty arbitrażowej;

2. odrzucić pozostałą część powództwa.

(orzeczenie k. 26 – 37; tłumaczenie k. 13- 25)

Orzeczeniem z dnia 23 listopada 2011 r. sąd arbitrażowy zmienił orzeczenie z dnia 19 lutego 2010 r., w ten sposób, że postanowił:

1. nałożyć na P. K. (1), nazwa przedsiębiorcy: (...) obowiązek zaspokojenia roszczenia otwartej spółki akcyjnej (...) (...) S.A. (...)” w postaci długu podstawowego w wysokości 85.488,20 USD oraz kwoty 9.769,35 USD jako zwrot kosztów poniesionych przez powoda w zakresie opłaty arbitrażowej;

3. odrzucić pozostałą część powództwa.

(orzeczenie k. 44 - 48; tłumaczenie k. 39 – 43)

Zaświadczeniem z dnia 21 listopada 2012 r. stwierdzono, że orzeczenie Międzynarodowego (...) Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...) jest ostateczne i podlega wykonaniu od dnia jego wydania, tj. od dnia 19 lutego 2010 r., zaś jego prawomocność nie wymaga żadnych dodatkowych aktów.

(zaświadczenie k.52; tłumaczenie k. 50 -51)

Uczestnik złożył wniosek o otwarcie rozprawy. Wniosek ten nie mógł zostać przez sąd uwzględniony, gdyż został on przedstawiony sędziemu referentowi już po ogłoszeniu orzeczenia, co wynika z adnotacji umieszczonej na wniosku przez sekretarza sądowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 1215 § 1 k.p.c. o uznaniu albo stwierdzeniu wykonalności wyroku sądu polubownego wydanego za granicą lub ugody zawartej przed sądem polubownym za granicą, sąd orzeka po przeprowadzeniu rozprawy.

Natomiast zgodnie z art. 1215 § 2 pkt 3 k.p.c. niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 1214 k.p.c., sąd na wniosek strony odmawia uznania albo stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego wydanego za granicą lub ugody zawartej przed sądem polubownym za granicą, jeżeli strona wykaże, że wyrok sądu polubownego dotyczy sporu nieobjętego zapisem na sąd polubowny lub wykracza poza zakres takiego zapisu, jeżeli jednak rozstrzygnięcie w sprawach objętych zapisem na sąd polubowny daje się oddzielić od rozstrzygnięcia w sprawach nieobjętych tym zapisem lub wykraczających poza jego zakres, odmowa uznania albo stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego może dotyczyć jedynie spraw nieobjętych zapisem lub wykraczających poza jego zakres.

Uczestnik podniósł zarzut, iż spór, który toczył się przed Międzynarodowym Gospodarczym Sądem Arbitrażowym przy Izbie (...) (...), nie był objęty zapisem na sąd polubowny.

W ocenie Sądu zarzut uczestnika jest słuszny.

Zapis na sąd polubowny zawarty w pkt 6.1 Umowy dotyczy sporów wynikłych z Umowy. Wynika to wprost z treści tego zapisu. Natomiast sąd polubowny w swoim orzeczeniu z dnia 19 lutego 2010 roku wskazał, iż powód żądał od pozwanego świadczenia na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu. W związku z tym zbadania wymaga treść Umowy oraz podstawa faktyczna orzeczenia sądu arbitrażowego.

Sąd ten wskazał m.in., że „zgodnie z warunkami umowy pozwany otrzymał towar przeznaczony dla powoda, na co istnieją dowody w aktach sprawy (...)”. Ponadto sąd arbitrażowy stwierdził, że na mocy Umowy pozwany zobowiązał

się okazać powodowi pomoc w otrzymaniu kredytu w związku z eksportową dostawą towaru od (...) firmy (...) oraz/lub jej następcy prawnego – firmy (...). Pełnomocnicy pozwanego – P. K. oraz P. T. w ramach realizacji Umowy otrzymali od prezesa firmy (...) towar, który miał być zwrócony powodowi, co zostało potwierdzone w protokołach zdawczo – odbiorczych z dnia 15 lipca oraz 8 października 2003 roku. Jednakże, pozwany nie przekazał powodowi towaru otrzymanego od firmy (...). Arbitrzy uznali, że zachowanie pozwanego można określić jako jednostronną odmowę wywiązywania się z umownego zobowiązania dotyczącego przekazania towaru, który został otrzymany w celu przekazania go powodowi. W ten sposób pozwany naruszył nie tylko Umowę, ale też przepisy (...) (...). Jednocześnie, ponieważ część towaru została przekazana powodowi, ale nie została uwzględniona w kwocie roszczenia, roszczenie to zostało pomniejszone o wartość wskazanego towaru, tj. 984,00 USD.

W związku z tym należy stwierdzić, że spór przed sądem polubownym dotyczył bezpodstawnego wzbogacenia się pozwanego, w wyniku nieprzekazania powodowi przez pozwanego towarów w postaci 24 aparatów fotograficznych firmy (...) (...) otrzymanego od firmy (...) do przekazania wnioskodawcy.

Natomiast na mocy Umowy pozwany zobowiązał się okazać powodowi pomoc w otrzymaniu kredytu w związku z eksportową dostawą towaru od (...) firmy (...) oraz/lub jej następcy prawnego – firmy (...). Umową objęta była pomoc pozwanego w postaci działań informacyjnych, prac i usług w zakresie wsparcia powoda w otrzymaniu kredytu w związku z eksportową dostawą produkcji od Firmy (...) oraz (lub) jej następcy prawnego Firmy (...). Etapy tej pomocy zostały szczegółowo opisane w Umowie.

Z żadnego postanowienia umownego nie wynika, że Umowa chociażby pośrednio wiązała się z przekazaniem wnioskodawcy przez uczestnika towarów w postaci aparatów fotograficznych od innego podmiotu. Wnioskodawca zaś nie udowodnił, że Umowa odnosiła się w jakikolwiek sposób do tego zagadnienia. Nie sposób natomiast wiązać pomocy w otrzymaniu kredytu w związku z eksportową dostawą towaru, w zakresie opisanym w Umowie, z czynnościami podejmowanymi przez uczestnika wskazanymi w ustaleniach faktycznych uzasadnienia orzeczenia sądu arbitrażowego. Sąd arbitrażowy także nie wykazał tego w uzasadnieniu orzeczenia.

W konsekwencji nie można uznać, iż przedmiot postępowania prowadzonego przed sądem polubownym a zakończonym orzeczeniem z dnia 19 lutego 2010 roku, numer porządkowy (...), zasądającego od P. K. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą(...) na rzecz „(...) (...) S.A. (...)” (...) Spółka Akcyjna kwotę 85.488,20 USD oraz kwotę 9.769,35 USD tytułem zwrotu kosztów postępowania przed sądem polubownym objęty był zapisem na sąd polubowny zawartym w pkt 6.1 Umowy.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 1215 § 2 pkt 3 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

SSR del. Przemysław Feliga